

Lukáš 15:3-7 ³Řekl jim toto podobenství: ⁴“Kdo z vás, máli sto ovcí a jednu z nich by ztratil, nezanechá těch devadesát devět v pustině a nejde za tou ztracenou, dokud ji nenalezne? ⁵A když ji nalezne, vloží si ji s radostí na svá ramena, ⁶přijde domů, svolá přátele a sousedy a řekne jim: “Zaradujte se se mnou, protože jsem našel svou ovci, která se ztratila.” ⁷Pravím vám, že tak bude v nebi větší radost nad jedním hříšníkem, který činí pokání, než nad devadesáti devíti spravedlivými, kteří pokání nepotřebují.”

COL – Kristova podobenství 187.1 Pastýř má rád své ovce a nedopřeje si oddechu, když mu některá schází. Bůh miluje mnohem více každého zbloudilého člověka. I když lidé odmítají Boží lásku, odcházejí od Boha a volí si jiného pána, přesto Bohu stále patří a On se je snaží k sobě znovu přitáhnout. (srv. PM 93.2)

Ezechiel 34:11-12 ¹¹Neboť toto praví Panovník Hospodin: Hle, to *jsem* já. Vyhledám své ovce a budu o ně pečovat. ¹²Jako věnuje pastýř péči svému stádu v den, *kdy* je uprostřed svých roztroušených ovcí, tak budu pečovat o své ovce a vysvobodím je ze všech míst, na která byly rozptýleny v den mračna a husté temnoty.

COL – Kristova podobenství 187.2 Pastýř v podobenství se vydává hledat jedinou ovci, ten nejmenší počet. Podobně by Kristus přišel zemřít i za jediného ztraceného člověka. (srv. PM 93.3)

COL – Kristova podobenství 187.3 Ovce ztracená od stáda je naprosto bezbranným tvorem. Pastýř ji musí najít, sama by cestu zpět nenašla. Člověk odcizený Bohu je jako ztracená ovce. Kdyby ho Boží láska nehledala, nikdy by nenašel cestu zpět ke svému Otci.... (srv. PM 93.4)

COL – Kristova podobenství 187.4 Jakmile pastýř zjistí, že se jedna ovce ztratila, zmocní se ho obavy a úzkost. Znovu přepočítává ovce ve stádu. Jakmile si je jistý, že jedna ovce schází, nemůže ani spát. Zanechá devadesát devět ovcí v ohradě a jde hledat tu ztracenou. Čím temnější a bouřlivější je noc, čím je cesta nebezpečnější, tím větší má pastýř obavy, tím usilovněji pátrá po zbloudilé ovci. Aby ji našel, namáhá se do krajnosti. (srv. PM 93.5)

COL – Kristova podobenství 188.1 Jakou úlevu pocítí, když v dálce zaslechne její slabý hlas. Jde za hlasem, slézá příkré stráně, odvažuje se přiblížit až k okraji propasti, i když dává v sázku vlastní život. Slábnoucí hlas mu naznačuje, že ovce už sotva žije. Jeho úsilí je však nakonec korunováno úspěchem. Nalezl ztracenou ovci. Nevytýká jí, že mu přidala tolik starostí a námahy. Nežene ji zpět bičem, nesnaží se ji ani vést zpátky. S radostí bere chvějící se ovečku na ramena. Jestliže je zraněna, uchopí ji do náruče a přitiskne k sobě, aby jí hřejivé teplo jeho vlastního srdce dodalo život. Má radost, že jeho hledání nebylo marné a nese ji zpět do stáda. (srv. PM 93.6)

1. Petrův 2:25 Neboť jste bloudili jako ovce, ale nyní jste se obrátili k pastýři a strážci svých duší.

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 331.2 To milost vedla našeho Spasitele k tomu, aby nás, bloudící, vyhledal a přivedl zpět do stáda.

COL – Kristova podobenství 188.2 Kristus zachrání z propasti zkázy a z trní hříchu každého, kdo se Jím nechá zachránit. (srv. PM 94.1)

COL – Kristova podobenství 188.3 Člověče, i když ses dopustil zlého a jsi zoufalý, vzchop se. Nedomnívej se, že ti Bůh možná tvé hříchy odpustí a dovolí ti, abys k Němu přišel. On už první krok udělal. Ještě když jsi byl proti Němu, už tě hledal. S milujícím srdcem, jako pastýř, opustil devadesát devět zachráněných a šel na poušť hledat ztraceného. Člověka na pokraji záhuby, ubitého a zraněného hříchem, bere do své náruče lásky a přenáší ho s radostí do bezpečí. (srv. PM 94.2)

COL – Kristova podobenství 189.1 Židé učili, že hříšník musí nejprve projevit lítost a činit pokání, a pak mu teprve Bůh projeví svou lásku. Pokání považovali za prostředek, jak může člověk získat přízeň nebes.

Právě tento názor vedl farizeje, že s hněvem i údivem prohlásili: „On přijímá hříšníky.“ Podle jejich představ neměl Kristus dovolit, aby se k Němu přiblížil někdo jiný než ten, kdo činil pokání. Kristus však podobenstvím o ztracené ovci učí, že nejsme spaseni, protože hledáme Boha, ale protože Bůh hledá nás. **Římanům 3,11.12** „¹¹Není, kdo by rozuměl, není, kdo by horlivě hledal Boha. ¹²Všichni se odchýlili...“ Pokání nečiníme proto, aby nás Bůh miloval. To Bůh nám ukazuje svou lásku, abychom mohli pokání prožít. (srv. PM 94.3)

COL – Kristova podobenství 189.2 Jakmile se pastýř vrátí se ztracenou ovci domů, svou vděčnost vyjádří radostnou písní. Svolá své sousedy a přátele a řekne jim: **Lukáš 15,6** „Zaradujte se se mnou, protože jsem našel svou ovci, která se ztratila.“ Podobně, když nebeský Pastýř nalezne jediného zbloudilého hříšníka, nebe se spojí se zemí v radostném chvalo zpěvu plném díky. (srv. PM 94.4)

COL – Kristova podobenství 189.3 **Lukáš 15,7** „Pravím vám, že tak bude v nebi větší radost nad jedním hříšníkem, který činí pokání, než nad devadesáti devíti spravedlivými, kteří pokání nepotřebují.“ (srv. PM 94.5)

COL – Kristova podobenství 191.2 Kolik ztracených jsi už našel a přivedl zpět do Kristova stáda? Když se odvracíš od lidí, kteří se ti nezdají být zajímaví a nadějní, uvědom si, že zanedbáváš ty, které Kristus hledá. Možná, že tvůj soucit potřebují nejvíce právě tehdy, když se od nich odvracíš. V každém bohoslužebném shromáždění jsou lidé, kteří touží po vnitřním odpočinku a pokoji. Zdánlivě žijí bezstarostně, a přece nejsou vůči vlivu Ducha svatého neteční. Mnohé z nich je možné získat pro Krista. (srv. PM 95.4)

COL – Kristova podobenství 191.3 Pokud není ztracená ovce přivedena zpět do stáda, bloudí, až zahyne. Kolik lidí jde takto do záhuby, protože jim nikdo nepodal pomocnou ruku.... Andělům je jich líto, pláčí nad nimi, zatímco oči lidí se ani nezarosí a jejich srdce nejsou pohnuta soucitem. (srv. PM 95.5)

OHC – Naše nejvyšší povolání 178.2 Čeká nás veliké dílo... Když najdete zatoulanou ovci, přiveďte ji zpět do ovčince a neopouštějte ji, dokud neuvidíte, že je tam v bezpečí... Vydejte se hledat ztracené ovce, které opustily izraelský domov.